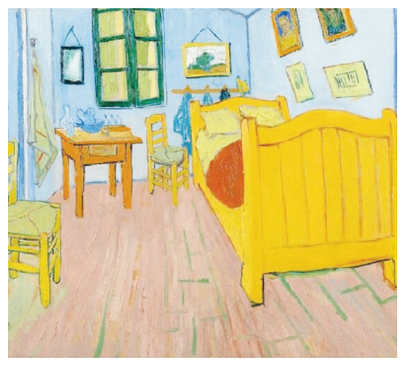

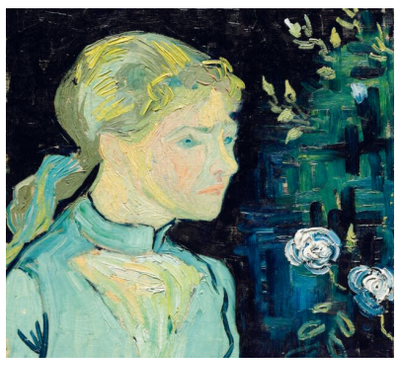

سفری به دنیای هنر با ۱۰ شاهکار «ون گوگ»

■ «وینسنت ون‌گوگ» به عنوان یکی از تاثیرگذارترین چهره‌های تاریخ هنر غرب شناخته می‌شود. زندگی او که با احساسات عمیق، کشمکش‌های شخصی و خلاقیت آمیخته بود، به وضوح در آثارش مشهود است.

نیما رجبی

گروه فرهنگ و هنر – هر یک از ۱۰ نقاشی زیر بیانگر لحظه‌ای مهم در تکامل هنری «ون‌گوگ» است و سبک منحصر به فرد او و عمق احساسی آثارش را به نمایش می‌گذارد.

مسیر «ون‌گوگ» به عنوان یک هنرمند آسان نبود. او بیش از ۲ هزار اثر هنری از جمله ۹۰۰ نقاشی خلق کرد که بسیاری از آن‌ها در دوران حیات او مورد توجه قرار نگرفتند. نحوه به کارگیری خاص رنگ و ضربات درشت قلم‌مو توسط «ون‌گوگ» او را از سایر هنرمندان معاصرش متمایز می‌کرد. در نهایت، آثار هنری «ون‌گوگ» مورد توجه قرار گرفتند و نقاشی‌های او اکنون به عنوان برخی از مبتکرانه‌ترین آثار تاریخ هنر شناخته می‌شوند.

هنر «ون گوگ» از زمان خلق آثار اولیه که به شدت تحت تاثیر استادان هلندی بود تا آثار هنری درخشان‌تر و پر جنب و جوش‌تر که در زمان اقامتش در جنوب فرانسه خلق شد، پیوسته در حال تکامل بود. نقاشی‌های «ون گوگ» که از یک پالت تیره و خاموش به رنگ‌های زنده و چرخان تبدیل شده‌اند، آشفتگی و اشتیاق درونی او را منعکس می‌کنند. علاوه بر این، ارتباط عمیق او با طبیعت و مردم اطرافش در سوژه هایش مشهود است؛ گاه از طریق پرتره‌های غم انگیز، مناظر آرام و گاه در صحنه‌های شلوغ روستایی!

«نمایی از دریا در اسخیفنینگن»

«وینسنت ون‌گوگ» در سال ۱۸۸۲ میلادی تابلو «منظره دریا را در اسخیفنینگن» نقاشی کرد و با ضربان قلم‌موی درشت و رنگ غلیظ، قدرت طبیعت را به تصویر کشید. این نقاشی که در فضای باز و در دهکده ماهیگیری در نزدیکی لاهه خلق شده است، سبک اولیه «ون گوگ» و ارتباط او با امپرسیونیسم را منعکس می‌کند.

این نقاشی در سال ۲۰۲۲ از «موزه ون‌گوگ» دزدیده شد و بعدها درحالی در ایتالیا کشف شد که آسیب‌های جدی به آن وارد شده بود. به کمک مرمت‌های پیشرفته از جمله چاپ سه بعدی بخش از بین‌رفته نقاشی بازسازی شد و این نقاشی تا حد بسیار دقیقی به نسخه اصلی تبدیل شد. از این نقاشی می‌توان از گواهی بر تعهد ون‌گوگ در به تصویر کشیدن طبیعت یاد کرد.

«سیب‌زمینی‌خورها»

«سیب‌زمینی‌خورها» اثر «ون‌گوگ» بیانگر لحظه‌ای مهم در سفر هنری اوست. این نقاشی جاه‌طلبانه که در سال ۱۸۸۵ خلق شد، نخستین تلاش او برای خلق یک نقاشی بزرگ را نشان داد. بر خلاف آثار رنگارنگ بعدی او، در این نقاشی از یک پالت تیره و خاموش استفاده شده است. «ون‌گوگ» عمدا از رنگ‌های آبی‌های خاکستری–سبز سرد و نورهای کم استفاده کرده است تا زندگی سخت دهقانان را مورد توجه قرار دهد. علاوه بر این، استفاده از رنگ‌های خاکی به طور نمادین آینه کار دهقانان و وجود فروتنانه آن‌ها است. هدف «ون‌گوگ» این بود که اصالت آن‌ها را به تصویر بکشد و بر دستان استخوانی آن‌ها به عنوان گواهی بر تلاش سختی که برای پرورش غذای خود انجام داده‌اند، تأکید کرد.

«در کافه: آگوستینا سگاتوری»

نقاشی «در کافه: آگوستینا سگاتوری»(In the Café: Agostina Segatori in Le Tambourin)، «آگوستینا سگاتوری» صاحب این کافه را به تصویر می‌کشد. در پس‌زمینه نقاشی نیز چاپ‌های ژاپنی به تصویر کشیده شده‌اند که نشانگر علاقه «ون‌گوگ» به این نوع هنر است.

این کافه پاتوق هنرمندانی از جمله «تولوز لوترک» و «گوگن» بود. خود «ون‌گوگ» مجموعه آثار چاپی ژاپنی خود را در آنجا به نمایش گذاشت. استفاده از رنگ‌های مکمل در این دوره مانند تضاد قرمز ـ سبز و زرد ـ بنفش نشان‌دهنده سبک در حال تکامل اوست.

«اتاق‌خواب»

«ون‌گوگ» سه تابلو نقاشی با عنوان «اتاق‌خواب» را در طول اقامت در خانه زرد واقع در «آرل» خلق کرد. او اتاق را با مبلمان ساده چید و یکی از آثار هنری خود را به دیوار آویخت. او قصد داشت با استفاده از رنگ‌های روشن حس آرامش یا خواب مطلق را ایجاد کند. با این حال، تحقیقات نشان می‌دهد که برخی از رنگ‌ها در طول زمان محو شده‌اند. دیوارها، که در اصل بنفش بودند، اکنون آبی به نظر می‌رسند.

«شب پرستاره بر فراز رون»

«ون گوگ» در طول اقامتش در آرل، «شب پرستاره بر فراز رون» را نقاشی کرد. در این نقاشی ستاره‌های زرد به آرامی در آسمان وسیع شب چشمک می‌زنند. یک سال بعد بود که «ون‌گوگ» دیگر نقاشی مشهور «شب‌های پرستاره» در کنار سروها را در دوران اقامتش در آسایشگاه روانی خلق کرد. «شب پرستاره» حاصل مشاهدات دقیق «ون‌گوگ»، تصورات، خاطرات و احساساتش است. برای مثال مناره کلیسایی که در این نقاشی به چشم می‌خورد در حقیقت به ویژگی مناره‌های هلند شباهت دارد و شبیه به مناره کلیساهای فرانسه نیست.

از طرفی، اشکال چرخانی که در آسمان دیده می‌شوند مشابه تصاویر واقعی از سحابی‌ها هستند. شاخه‌های بلند و تاریکی که در قسمت جلویی تابلو دیده می‌شود درخت سرو را به نمایش می‌گذارند.

«زنبق‌ها»

ون گوگ به دنبال وخامت سلامت روانش و ماجرای بریده شدن گوشش راهی آسایشگاهی در سنت رمی شد. او که امکان نقاشی کردن در فضای باز طبیعت را نداشت، به سراغ رنگ آمیزی گل‌های باغ آسایشگاه رفت. با مشاهده نقاشی «زنبق‌ها» می‌توان تأثیر چاپ ژاپنی بر سبک او را مشاهده کرد. به رنگ‌های مسطح و زنبق‌های بزرگی که کل بوم را پوشانده اند توجه کنید.

همانطور که اشاره شد «ون‌گوگ» در سال ۱۸۸۹ میلادی و در دوران نقاهت در آسایشگاهی در سن رمی فرانسه، این تابلو را نقاشی کرد. این دوره علی‌رغم کشمکش‌های روحی روانی او به یکی از پربارترین دوره‌های فعالیت هنری او تبدیل شد. «ون‌گوگ» در باغ آسایشگاه الهام گرفت. او این اثر پویا را با استفاده از رنگ های زنده، قلم موی رسا و خطوط پیچیده نقاشی کرد.

«هواخوری زندانیان»

این اثر در سال ۱۸۹۰ و در زمانی خلق شد که «ون‌گوگ» به شدت درگیر افسردگی بود و در تیمارستانی در «سن رمی دو» زندگی می‌کرد و این تابلو نقاشی در «اکسپرسیونیسم» ترین حالت ممکن نقاشی شده است.

حلقه‌ای از زندانیان که در حیاط زندان آهسته قدم برمی‌دارند در حالی که چندین نفر اعمال آن‌ها را نظارت می‌کند به بهترین نحو ممکن طرز فکر هنرمند را که درگیر روزمرگی شده را به خوبی به بیننده القا می‌کند. تصویر به حدی گویاست که حتی می‌توان صدای کشیده شدن پوتین‌های روی زمین را شنید. «ون‌گوگ» در حقیقت این اثر را با الهام از تابلو نقاشی «حیاط نیوگیت» اثر «گوستاو دوره» که یکی از محبوب‌ترین هنرمندان «ون‌گوگ» بود، خلق کرده است. نقش‌های سیاه و سفید «دوره» زندانیان را به اعماق سایه‌ها جایی که به نظر می‌رسد دیوارها پایان ندارند سوق می‌دهد. اما در نسخه‌ای که «ون‌گوگ» آن را طراحی کرده است، رنگ‌های آبی و طلایی می‌درخشند.

نکته‌ای که در این نقاشی بیش از هرچیزی جلب توجه می‌کند حضور یک فرد در مرکز حلقه زندانیان است که با صورت بیمارگونه خود به بینندگان نگاه می‌کند این فرد در حقیقت خود «ونسان ون‌گوگ» است.

«پایان روز»(با الهام از میله)

تابلو نقاشی «پایان روز» (با الهام از میله) یکی از ۱۵۰ نقاشی است که «ون‌گوگ» در سال آخر زندگی خود خلق کرده است. او این نقاشی را از نقاشی با همین نام از «ژان فرانسوا میله» الهام گرفته است. وینسنت ون گوگ تنها در طی چند ماه، ۲۳ نقاشی بر اساس طرح‌های سیاه و سفید «میله» خلق کرد. این نقاشی یک کشاورز خسته را به تصویر می کشد که پس از یک روز کاری طولانی در حال استراحت است. ون گوگ از طریق رنگ‌های زنده، جوهر زندگی روستایی را به تصویر می کشد.

«پرتره آدلاین راوو»

«ون‌گوگ» در ماه «مه» سال ۱۸۹۰ میلادی به «اور سور اواز» نقل مکان کرد و در آنجا پرتره دختر ۱۳ساله‌ای به نام «آدلاین راوو» را خلق کرد. با اینکه «آدلاین» در ابتدا فکر نمی‌کرد که این پرتره شبیه او باشد، اما عکسی که بعدها از او ثبت شد، نشان‌دهنده شباهت او و پرتره «ون‌گوگ» است.

«شکوفه بادام»

تابلو نقاشی «شکوفه بادام» از جمله آثار مشهور «ون‌گوگ» نقاش هلندی و یکی از چندین تابلو نقاشی با موضوع گیاهان و طبیعت است که توسط این هنرمند خلق شده است، اما شاید نکته‌ای که آن را از سایر آثار مشابه متمایز می‌کند داستان مرتبط با این اثر باشد.

«ون‌گوگ» علاقه بسیاری به برادرش داشت و می‌دانست بدون حمایت‌های او نمی‌تواند نقاشی کردن را ادامه دهد. تابلو نقاشی «شکوفه بادام» درحقیقت هدیه‌ای از این هنرمند بااستعداد به برادر عزیزش بود.«ون‌گوگ» این تابلو نقاشی را در فوریه سال ۱۸۹۰ در «سن ـ رمی ـ دو ـ پروانس» واقع در فرانسه نقاشی کرد. با آغاز فصل بهار، شکوفه‌های درخت‌های بادام در این منطقه شکفته بودند. رنگ سفید گلبرگ‌های شکوفه‌ها منظره زیبایی در تضاد با هوای سرد و آسمان آبی ایجاد کرده بود و این تصویر از دوباره زنده شدن و آغاز یک زندگی جدید دقیقا همان چیزی است که «ون‌گوگ» در تابلوی نقاشی «شکوفه بادام» به تصویر کشیده است.

«ون‌گوگ» تابلو نقاشی «شکوفه بادام» را به مناسبت تولد برادرزاده‌اش نقاشی کرد. «تئودوروس ون‌گوگ» که بیشتر با نام «تئو» شناخته می‌شود نام فرزندش را «ونسان ویلم ون‌گوگ» گذاشت و این نقاش هلندی را به قدری تحت تاثیر قرار داد که این تابلو نقاشی را به برادرش هدیه داد.

این تابلو نقاشی در خانواده «تئو» باقی ماند و هیچگاه در گالری هنری «تئو» واقع در پاریس قرار نگرفت. آثاری که از «ون‌گوگ» در گالری هنری «تئو» قرار می‌گرفتند در فروش موفق نبودند.

تابلو نقاشی «شکوفه بادام» از نظری هنری یک موفقیت محسوب می‌شود. برای خلق این تابلو نقاشی، از نظر سبک از نقاشی‌های ژاپنی الهام گرفته شده است که اواخر قرن نوزدهم در فرانسه محبوب بودند.

«ون‌گوگ» این تابلو نقاشی را در جولای ۱۸۹۰ یعنی فقط ۵ماه قبل از مرگش خلق کرده است. البته او در چندین ماه پایانی زندگی‌اش آثار بسیاری خلق کرد. او در طول ۱۹ ماهی که در «آرل» و مناطق اطراف آن زندگی کرده بود ۲۵۵ تصویر خلق کرد. تابلو نقاشی «شکوفه بادام» یک نقاشی ساده به نظر می‌رسد. شاید همین سادگی باشد که تماشای آن را لذت‌بخش کرده است. این نقاشی یک اثر چشمگیر، شاداب و درخشان است. این اثر، خودِ زندگی است. این تابلو نقاشی، «ونسان» کوچک (پسر «تئو») در آغاز مسیر زندگی‌اش است.

«وینسنت ون‌گوگ» ـ نقاش نامدار هلندی ـ اکنون به عنوان یکی از تأثیرگذارترین نقاشان پست امپرسیونیسم شناخته می‌شود. او در ۳۰ مارس ۱۸۵۳ در ایالت برابانت هلند نزدیک مرز بلژیک به دنیا آمد. برخی از مشهورترین کارهای او در سه سال پایانی عمرش خلق شدند.

با اینکه او گاهی در دوران کودکی طراحی می‌کرد، اما استعداد هنری او تا حد زیادی تا سن ۲۷ سالگی کشف‌نشده باقی مانده بود.

امروزه این هنرمند هلندی را برای سبک منحصربفردی می‌شناسیم که در خلق تابلوهای نقاشی خیره‌کننده‌اش به کار می‌برد. حالا تشخیص منظره‌های چشم‌نواز، پرتره‌های تاثیرگذار و طبیعت‌های بی‌جان سرزنده‌ای که با استفاده از رنگ‌های ضخیم، ضربات قلم‌مو سریع و ترکیب رنگ با نشاط او خلق شده‌اند، کار دشواری نیست. البته آثار هنری «ون‌گوگ» از همان ابتدا این ویژگی‌های مشخص را شامل نمی‌شدند و سبک ویژه او به مرور زمان و در طول مراحلی متفاوت زندگی کوتاه او شکل گرفت.

«ون‌گوگ» یک روز در اتاقی در مهمانخانه‌ای واقع در شهر «اور سور اواز» از خواب برخاست و به روال هر روز با بومی در دست برای نقاشی کردن از مهمانخانه خارج شد. همان شب با زخمی کشنده ناشی از شلیک گلوله به مهمانخانه بازگشت و دو روز بعد یعنی در ۲۹ جولای ۱۸۹۰ درگذشت.

کیشوندان عزیز – می توانند هر گونه مشاهده عرضه مواد غذایی فاسد یا تاریخ مصرف گذشته در فروشگاهها و مراکز عرضه مواد غذایی را به این شماره ها اعلام دارند ۱۹۰ -۱۲۴ -۴۴۴۲۳۳۱۱ -۰۹۳۴۷۶۹۰۱۹۹

روابط عمومی مرکز بهداشت کیش